

Księga Wyjścia

Rozdział 35

1. Potem zebrał Mojżesz wszystko zgromadzenie synów Izraelskich, i mówił do nich: Te są rzeczy, które rozkazał Pan, abyście je czynili. 2. Przez sześć dni odprawowana będzie robota; ale dzień siódmy będzie wam święty, sabbat odpocznienia Pańskiego; kto by weń robił robotę, umrze. 3. Nie rozniecicie ognia we wszystkich mieszkaniach waszych w dzień sabbatu. 4. Rzekł też Mojżesz do wszystkiego zgromadzenia synów Izraelskich, mówiąc: Tać jest rzecz, którą przykazał Pan mówiąc: 5. Złóżcie od siebie podarek Panu: każdy, kto jest ochotnego serca, przyniesie ten podarek Panu, złoto, i srebro, i miedź. 6. I hijacynt, i szarłat, i karmazyn dwa kroć farbowany, i biały jedwab, i sierść kozia; 7. Skóry też baranie czerwono farbowane i skóry borsukowe, i drzewo sytym; 8. I oliwę do świecenia, i rzeczy wonne na olejek pomazywania, i dla kadzenia wonnego; 9. Kamienie też onychiny, i kamienie do osadzania naramiennika i napierśnika. 10. A wszyscy dowcipnego serca między wami przyjdą, i robić będą, cokolwiek rozkazał Pan: 11. Przybytek, namiot jego, i przykrycie jego, haczyki jego, i deski jego, drągi jego, słupy jego, i podstawki jego; 12. Skrzynie i drążki jej, ubłagalnią, i oponę do zasłony, 13. Stół i drążki jego, ze wszystkim naczyniem jego, i chleby pokładne; 14. I świecznik do świecenia z naczyniem jego, i lampy jego, i oliwę do świecenia. 15. Ołtarz także do kadzenia z drążkami jego, i olejek pomazywania, i kadzenia wonne, i zasłonę do drzwi przybytku; 16. Ołtarz do całopalenia, i kratę jego miedzianą, drążki jego, i wszystkie naczynia jego, wannę z stolcem jej. 17. Opony do sieni, słupy jej, i podstawki jej, i zasłony do drzwi u sieni. 18. Kołki do przybytku i kołki do sieni z sznurami jej. 19. Szaty służebne do usługiwania w świątnicy, szaty święte Aaronowi kapłanowi, i szaty synom jego, dla sprawowania urzędu kapłańskiego 20. Wyszło tedy wszystko zgromadzenie synów Izraelskich od obliczności Mojżeszowej. 21. I przyszedł każdy mąż, którego pobudziło serce jego, i każdy, w którym dobrowolny był duch jego, przynieśli podarek Panu do robienia namiotu zgromadzenia, i do wszelkiej potrzeby jego, i na szaty święte. 22. Przychodzili tedy mężowie z niewiastami, każdy, kto był ochotnego serca, przynosili zapony, i nausznice, i pierścienie, i manele, i wszelakie naczynia złote, i ktokolwiek przynosił ofiarę złotą Panu. 23. Każdy też co miał hijacynt, i szarłat, i karmazyn dwa kroć farbowany, i biały jedwab, i sierść kozia, i skóry baranie czerwono farbowane, i skóry borsukowe, przynosili. 24. Ktokolwiek ofiarował podarek srebra i miedzi, przynosili na ofiarę Panu, każdy też, co miał drzewo sytym, na wszelaką potrzebę ku usłudze przynosili. 25. I wszystkie niewiasty dowcipnego serca rękami swemi przędły, a przynosiły co naprędły, hijacynt, i szarłat, karmazyn dwa kroć farbowany, i biały jedwab. 26. A wszystkie niewiasty których pobudziło serce ich umiejętne, przędły sierść kozia. 27. Przełożeni zasię przynosili kamienie onychiny, i kamienie do osadzania naramiennika i napierśnika. 28. Także rzeczy wonne i oliwę do świecenia, i na olejek pomazywania i na wonne kadzenia. 29. Każdy mąż i niewiasta, w których ochotne serce było do ofiarowania, na każdą robotę, którą rozkazał Pan czynić przez Mojżesza, przynosili

synowie Izraelscy ofiarę dobrowolną Panu. **30.** Zatem rzekł Mojżesz do synów Izraelskich: Oto, wezwał Pan z imienia Besaleela, syna Urowego, syna Churowego, z pokolenia Judy, **31.** I napełnił go Duchem Bożym, mądrością, i umiejętnością wszelkiego rzemiosła; **32.** I ku dowcipnemu wymyślaniu, cokolwiek może być urobione ze złota, i z srebra, i z miedzi; **33.** Do rzeźbienia kamienia ku osadzeniu, i na wyrobienie drzewa, do czynienia wszelakiej roboty zmyślnej. **34.** Dał nadto do serca jego, aby uczyć mógł inszych, on, i Acholijab, syn Achysamechów z pokolenia Dan. **35.** Napełnił je mądrością serca, aby robili wszelakie rzemiosło ciesielskie, i haftarskie, i tkackie z hijacyntu, i z szarłatu, z karmazynu dwa kroć farbowanego, i z białego jedwabiu tkacką robotą, aby robili każdą robotę dowcipnie wymyślając.

Biblia gdańska – przekład Pisma Świętego na język polski z roku 1632 dokonany wspólnie przez braci czeskich i kalwinistów. Jedno z najpopularniejszych polskich tłumaczeń protestanckich.